

Mijn column nummer 119

Vergaderleed

De Rekenkamer vindt dat er teveel beleid is vastgesteld. Minder beleid zal leiden tot meer resultaat met minder inspanning. Binnenkort gaat de Rekenkamer zich op het dossier bodem storten. Zij gaat bestuderen of het bij het bodembeleid niet met een onsje minder uitkan.

De provincies hebben hun huiswerk af. De collegeprogramma's voor de komende vier jaar zijn verschenen. Een regeringsprogramma op hoofdlijnen is er ook bijna. Volgens de meeste programma's komt er geen nieuw beleid. Het accent ligt op de uitvoering van het bestaande beleid. Dat is goed nieuws voor degenen die het vergaderen beu zijn. Minder nieuw beleid betekent immers minder vergaderen.

Voor velen is vergaderen tegenwoordig geen pretje meer. Vroeger kreeg je de stukken netjes toegezonden. Dat is er vaak niet meer bij. De organisatoren van vergaderingen hebben namelijk een bezuinigstruc gevonden. Je stuurt gewoon alle stukken per e-mail. Desnoods de laatste dag voor de vergadering. Als je boft print je secretaresse de stukken voor je uit. Je hebt dan net nog de avond om ze te lezen. Wie pech heeft, moet zelf aan de slag. En dat gaat niet zomaar. De stukken zitten niet keurig in een document, maar zijn per onderwerp gebundeld. Je moet verstand hebben van pdf'jes en van zip-codes. Dat kost al gauw een uurtje printen en zo'n 20 euro aan inkt. Leuke bezuinigingstruc! Er zijn personen in bodemland die zich tegen de nieuwe wijze van het verspreiden van vergaderstukken verzetten. Zij willen gewoon de stukken minimaal een week van tevoren per post hebben ontvangen. Maar hoe bereik je dat?

Na het uitvinden van de fax is het even mode geweest om stukken op het allerlaatste moment te verspreiden. Er verschenen illegaal faxen op kamers van ambtenaren. Daar is snel een stokje voor gestoken. Het argument daarvoor was dat een binnengekomen fax niet goed geregistreerd kon worden. De illegale faxen verdwenen. Het is opmerkelijk dat het onderwerp registratie nauwelijks een rol speelt bij e-mailverkeer. Je zult dus iets anders moeten verzinnen.

Protesteren tegen de nieuwe werkwijze sorteert af en toe effect. Er zijn mensen die verder gaan: zij schaffen hun e-mailadres af. Iets minder rigoureuus kun je te werk gaan door post van bepaalde afzenders stelselmatig te weigeren. Deze ideeën zouden wel eens massaal navolging kunnen gaan vinden. Secretarissen van vergaderingen: u bent gewaarschuwd.

Je hebt nog steeds van die vergadertijgers. Voor de echte doorzetter is er goed nieuws. Er moet flink vergaderd worden over het afschaffen van bureaucratie en verkeerd uitpakkend beleid. Er is een artikel op de markt gebracht om het deze *freaks* wat moeilijker te maken. Het is een klok die geen minuten wegtikt, maar euro's. Bij binnenkomst tikt elke aanwezige zijn uurtarief in. Bij het begin van de vergadering start de voorzitter de klok. En deze slaat iedere keer als er 100 euro verspijkerd is. Waar wachten we nog op? Op een reprimande van de Rekenkamer? Of maken we snel schoon schip?